

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

Knygute.lt

ELLIE DARKINS

Daugiau nei draugai

2023 gegužė-rugpjūtis

Ellie Darkins

**DAUGIAU
NEI DRAUGAI**

Romanas

Ellie Darkins, *From Best Friend to Fiancée*, 2021

© Ellie Darkins, 2021

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2023

Jurgita Saulytė, vertimas iš anglų kalbos, 2023

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2023

ISBN 978-609-03-0894-3

1

- Kas galėjo pagalvoti, kad tu toks eržilas? - Lara nužvelgė Dženesą per žurnalo viršelį.

- Juk supranti, visame straipsnyje nėra nė krislelio tiesos, ar ne? - jos geriausias draugas pavartęs akis nutvilkė ją žvilgsniu.

Ištraukęs žurnalą iš rankų, vyras stumtelėjo merginą maisto kioską link Brodvėjaus turguje. Kaip ir kiekvieną savaitgalį, kai vaikinai būdavo Londone, abu susitiko ant kampo priešais Londono laukų parką aptarti, kas naujo nutiko jų dviejų gyvenime per tą laiką Harborsaide, pajūrio miestelyje, kuriame buvo įsikūręs Dženeso buriavimo klubas, arba plaukiojant praleistas savaites. Tokią kainą tenka mokėti turint draugą - profesionalų sportininką, spėjo Lara. Jeigu jis ir toliau vieną po kitos skins pergales lenktynėse aplink pasaulį ir sieks rekordų, jai tiesiog teks tyliai jo ilgėtis.

Bet yra ir plusų: bent jau kol Dženesas išvykęs, ji pamato jo veidą spaudoje. Nors vaikinai tuo ne itin džiaugėsi. Lara išsišiepė.

- Bent jau tavo vardą parašė be klaidų. Vyras sudejavo.

- Lara, tai nejuokinga. Visi tie rėmėjai, kurių

pagalbos tikėjomės, kai bandysime siekti naujo transatlantinio rekordo, dabar sudvejojo. Jeigu dėl to straipsnio jie atsisakys mane remti, visi planai nueis šuniui ant uodegos.

Lara raminausiai spustelėjo draugo petį, tada nupirko kioskelyje dalo ir samosų. Grįžę tuo pačiu keliu, vietoje iškylos patiesalo pasiklojo ant žolės jos striukę ir susėdo pavalgyti. Atrodė, praėjo ilgi mėnesiai nuo tada, kai ji paskutinį kartą jautė veidą šildančius saulės spindulius. Žiema buvo ilga ir šalta, be to, siautė įspūdinga pūga. Tačiau šį rytą pabudusi Lara pajuto pavasarį. Spinta dar tebebuvo prigrūsta kepurų ir šalikų, bet mergina pirmą kartą nuo rugsėjo išėjo iš namų tik su megztuku ir lengva striuke. Londonas tokiu oru išties pasakiškas, ir atrodė, jog visas Haknio rajonas šypsosi.

Lara žinojo, kad jos sklaidos kanalai bus užkišti saulėtomis nuotraukomis, kava su ledukais ir pavasariniais žiedais, ir pati nekantravo pasikeisti pavasarišką foną. Mintyse pasižymėjo darbą: pasidaryti nuotraukų parke, kol nepasuko atgal į savo butuką. Būdama nuomonės formuotoja, ji pusę gyvenimo praleisdavo socialiniuose tinkluose, o kitą pusę – magistrantūros studijose ir kurdama konsultacijų bendrovę, kurioje ketino padėti kitiems sėkmingai

burti mažytes bendruomenes internete.

Vis dėlto pažvelgus į draugą merginos šypseną išblėso.

- Užjaučiu, Dženesai. Nesuprantu, kodėl reikia kurti tokias istorijas.

Vyras papurtė galvą ir vėl žvilgtelėjo į žurnalą.

- Šiomet buvau kokiuose keturiuose pasimatymuose - nė vienas jų nesibaigė itin sėkmingai. Jie surinko visas paparacų fotografijas, iš kurių galima spręsti, kad aš su mergina, ir paverė mane kažkokiu Kazanova. Pakanka man nusičiaudėti pasisukus moters pusėn, ir staiga jau aš su ja „pastebėtas neištikimas“ kitai savo neegzistuojančiai merginai.

Dženesas kalbėjo tokiu balsu, tarsi Lara nebūtų žinojusi apie visus jo pasimatymus. Tarsi nebūtų klausiusi, ištempusi ausis, kiekvieno jo žodžio ir vos nemirusi vaidindama abejingą kas kart, kai draugas ištardavo kitos moters vardą. Buvo tikrai sunku mylėti Dženesą, nenusakomo grožio vyrą, kaip bičiulį... ir žinoti, kad kitomis aplinkybėmis... jei ji būtų kitokia... ne tokia sužeista siela, - tada viskas galėtų būti kitaip. Bet ji sugadinta ir ne kitokia. Jeigu jiedu su Dženesu pamėgintų pakylėti šią draugystę aukščiau,

Lara žinojo, kad ji įskaudintų ir prarastų. Nega-
lėjo rizikuoti. Tad ji pakeitė temą, kaip visuomet
ir darydavo. Nutaisė abejingą toną ir pamėgino
apsimesti, kad jai neskaudu. Manytum, jog po
trejų metų turėtų būti

lengviau.

- Arba, žinai, - stengdamasi, kad balsas nevir-
pėtų, pridūrė Lara: - Tu apkabini tą merginą su
bikiniu...

Dženesas žaismingai pliaukštelėjo jai per petį
žurnalą, ir Lara suprato išsisukusi.

- Dieve! Aš juk ėjau maudytis, - užprotestavo
jis. - Štai apie ką kalbu. Ji paslydo, aš ją sučiu-
pau. Tikriausiai išgelbėjau nuo smegenų sukūr-
tymo, bet, pasak šito žurnalo, mes užmezgėme
audringą trijų dienų romaną! - Vyro balse skam-
bėjo šiokia tokia įtampa, jis vengė pažvelgti La-
rai į akis. Ar Dženesas gėdijasi tos nuotraukos?
Ar jis tiesiog suprato Laros užuominą? O gal tik-
rai jaučia, kaip juos traukia vieną prie kito, kaip
kaskart jausdavosi ji? Gal vyras kovoja su
trauka taip pat atkakliai, kaip ir ji?

- Tiesa, ji atrodo truputį apstulbusi, - paste-
bėjo Lara, pažvelgusi į merginą fotografijoje, ir
netyčia užvarvino ant jos veido jogurtinio pa-
dažo.

Dženesas bakstelėjo jai pėda.

- Turėtum būti mano pusėje.

- Aš ir esu tavo pusėje, - švelniai atsakė Lara.

- Sakyk, kuo galiu padėti?

- Kaip tau sekasi valdyti viešuosius ryšius per krizę? - pasidomėjo vyras su įtampa balse, kurios Lara niekaip negalėjo paaiškinti.

Akimirką padvejojusi, Lara nusišypsojo.

- Nežinau. Niekada nebandžiau, bet turbūt sektųsi puikiai. Ką sumanei?

Dženesas nesmagiai pasimuistė.

- Na, man kilo tokia mintis. Tiesą sakant, močiutė pasiūlė. Esmė tokia, kad po poros savaičių dalyvausiu apdovanojimų teikimo renginyje, ir tai galėtų būti gera proga pristatyti naują savo įvaizdį. Pamaniau, jei eitum su manimi, tai galėtų... pakeisti požiūrį į mane.

- Paaiškink išsamiau, - suraukusi kaktą paprašė Lara ir ėmė klausytis.

- Na, žmonės žino, kad mudu draugai. Jau anksčiau mus fotografuodavo kartu. Jeigu nueitume drauge ir pasistengtume atrodyti kaip pora, pasirodyčiau labiau... susitupėjęs. Ne toks...

- ...kekšius?

Dženesas prapliupo juokais. Kaip Larai tai

patiko – kad gebėjo užklypti jį netikėtai ir sekundei priversti netekti savitvardos.

– Na, taip. Tu turi kažką tokio, kas žmonėms labai patinka. Man irgi praverstų tokia savybė.

Lara susiraukė, susimąstė.

– Dženesai, nežinau. Atrodo mažumėle... keista. Tu mano geriausias draugas ir nieko daugiau, mes tai jau išsiaiškinome. Tarpusavyje ir su kitais. Man neramu, jei pradėsime iškraipyti tiesą, susidarys savotiška pilkoji zona, supranti?

– Suprantu, – atsiliepė jis. – Ir sutinku su tavimi. Tu žinai, kiek daug man reiški; nenoriu rizikuoti mūsų draugyste. Bet... Lara, negaliu netekti tų rėmėjų. Jeigu nepamėginsiu šiomet pasiekti greičio rekordo, nežinau, ar dar kada nors turėsiu tokią progą. Nesugalvoju, kaip dar greitai pakeisti situaciją. Mudu juk žinome, kas esame, tiesa? Žinome tikrą situaciją. Niekas nesikeičia.

Valgydama Lara permąstė jo žodžius.

– O kodėl tau nepasiėmus kartu močiutės? – galiausiai garsiai išsakė mintis, vengdama grįžti prie pateikto pasiūlymo, kol gerai jo nepasvarstė. Galbūt yra kita išeitis iš šios padėties, kad jai nereikėtų taip nuodugniai nagrinėti

savo jausmų Dženesui.

- Manai, galiu prileisti *mormor*¹ prie televizijos kamerų? - nusijuokė vyras. - Pasiaustų už mu du abu. Tai ji sugalvojo, kad turiu tave pasikviesti.

Lara linktelėjo.

- Taikliai pastebėta. Man patinka, kai *mormor* įsisiautėja.

- Štai todėl man oda eina pagaugais, judviem atsidūrus viename kambaryje.

Žinoma, jai derėtų sutikti. Nereikėtų apie tai net galvoti. Dženesas - vienas artimiausių draugų, tačiau, nors Lara pasirengusi kone viskam, kad tik jam padėtų, tas prašymas pernelyg gildė širdį. Lara įsitikinusi, kad per judviejų pažinties metus Dženesas ne ką mažiau už ją stengėsi užtikrinti, kad jų draugystė nebūtų palaikyta kuo nors daugiau. Jie niekuomet apie tai nesikalbėjo, bet mergina buvo visiškai tikra, jog tame mūšyje kovėsi jiedu abu.

Dženesas - puikus vyras. Tikrai geriausias iš visų jos pažįstamų. Bet Lara nevaikščiojo į pasimatymus su gerais vaikinais. Kokia prasmė, kai jis prisiriša ir ji prisiriša, o tada abi pusės

¹ *Mormor* - šved. močiutė, mamos motina.

lieka įskaudintos? Atšventusi dvidešimtą gimtadienį Lara netruko suprasti, kaip nemoka palai-kyti santykių. Kelis kartus, kai viskas klostėsi tikrai gerai, Lara supanikavo, ir pasidarė aišku, kad ji nesutverta rimtiems santykiams.

Narpliodama praeitį, mergina įžvelgė, kur slypėjo problema: kažkas negerai su ja pačia. Kai tėvas ją paliko, išėjo pas kitą šeimą, kurią slėpė nuo dukros visą gyvenimą, kažkas jos viduje sulūžo. Lara nebuvo tikra, kuri dalis, tačiau kažin koks laidelis, siejantis pasimatymus, simpatiją ir meilę, joje tiesiog... neveikė. Kažkas joje neveikė. Lara bandė mylėti, bet negalėjo, todėl atstumdavo vaikus, kol nespėjo jų įskaudinti. Ji negali suteikti skausmo Dženesui. Tai neįsivaizduojama. Būtent todėl Lara tvirtai laikėsi įsikibusi tik draugystės nuo pat pirmos pažinties dienos.

Tačiau Dženesui jos reikia, ir ji niekada nesugebėdavo atsakyti, kai draugui jos prireikdavo. Galiausiai vyras išgirdo jos atsakymą.

- Gerai, būsiu tavo kviestinė viešnia, - sutiko Lara, - ir apsimesiu esanti tavo pora. Tačiau tegu tai nekeičia mūsų santykių, gerai? Viskas lieka kaip buvę. Nenoriu, kad pasidarytų keblu; aš tave myliu, ir tu tai žinai, bet kaip draugą, nieko daugiau. Nenoriu, kad kas nors

pasikeistų.

Dženesas tvirtai linktelėjo. Tai šiek tiek apramino merginą, jog viskas bus gerai, nors nuojauta kuždėjo ką kita.

- Žinau, suprantu ir jaučiuosi taip pat. Viskas tik dėl akių - tai nieko nekeičia.

- Gerai. - Lara išpūtė orą, atpalaidavo įtampas sukaustytus pečius. O tada jai šovė mintis: - Klausyk, juk žinai, kad kitą savaitgalį Pipos vestuvės? Eisi su manimi? Jei jau apsimesime, kad susitikinėjame, būtų keista, jei neitum, ar ne? - Kas pasikeis, jei padarys tai ne kartą, o du?

Jos sesuo - netikra sesuo - atsiuntė kvietimą jau prieš keletą mėnesių, ir Lara nepajėgė pasakyti „ne“: juk Pipa atšaukė jūdviejų tėvui siųstą kvietimą vien todėl, kad vestuvėse dalyvautų Lara. Mergina tiesiog ignoravo kalendoriuje artėjančią datą, vildamasi, kad kas nors nutiks ir pavyks išsisukti. Tačiau nieko nenutiko, mergina su baime laukė artėjančios šventės, ir štai, gali būti, jog viskas susiklostys tobulai. Lara giliai įkvėpė.

- Negaliu neiti, kad ir kaip nenoriu. Ketinau kaip nors iškęsti, bet vis dvejoju. Padarysi man paslaugą - palaikysi kelias valandas už rankos?

- Dženesas ką tik paprašė jos daugmaž to paties, todėl negali būti taip jau sunku.

- Tu juk žinai, kad galėtum pasikviesti kokį nors mielą vaikiną į porą? - galiausiai atsakė vyras.

Lara užvertė akis.

- Fui. Ačiū, ne.

Dženesas nusijuokė.

- Pasakei „fui“? Tau gal dvylika?

- Ne, man trisdešimt vieni, ir aš labai užsiėmusi. Vadovauju verslui, turiu būti pasiekiamą ištisą parą kiaurą savaitę ir neturiu laiko ieškoti po visą Londoną to likusio vienintelio padoraus vaikino. Tiksi ir tu. - Lara ką tik išvardijo pagrįstas priežasties nevaikščioti į pasimatymus. Viskas - tiesa. Tačiau Dženesui nebūtina žinoti, jog čia ne visa teisybė. Lara nematė prasmės pasimatymuose - juk viskas vis tiek baigiasi ašaromis. Jai nepatiko taip elgtis su žmonėmis, juolab iš tikrųjų jai patinkančiais.

Dženesas išsišiepė taip plačiai, kad ji vos nesuszino.

- Aaaa, ketini įtikinti mane meilikaudama.

- Pasikviesčiau Džesę, - dar viena puiki draugė, tačiau irgi ką tik ištekėjo, - bet ji Jorkšyre, suka meilės lizdelį su Rufusu. Tu bent

sykį niekur neišplaukei, ką tik pats paprašei manęs didžiulės paslaugos. Jei sutiksi, pažadu privaišinti tave gėrimais.

Vyras pasidavė.

- Gerai. Sutinku. Moki įtikinti. Tačiau nesuprantu, ko tu bijai, - pridūrė jis, nes nieko apie nieką nežinojo.

- Dženesai, tu gal niekada nebuvai trisdešimtmetės vienišos merginos kailyje? - iš aukšto nugalbė jį Lara. - Nebegaliu pakęsti, kai visi klausinėja, kada gi pagaliau susirasiu gerą jauną vyrą ir susitupėsiu.

Dženesui sutikus eiti kartu, ji pajuto, kaip kūną apleidžia iki šiol vos juntamai kausčiusi įtampa. Į eilinį vakarėlį nueitų viena nesukdama galvos. Bet čia šeima, o jos šeima sudėtinga... Įsėsėrė išteka ir pakvietė Larą į savo didžiąją šventę. Pakvietė - tiksliau, ašarodama primygtinai pareikalavo norinti, kad Lara ten būtų, kai šioji atsakė nemananti, jog tai gera mintis...

Štai tada Pipa, jos motina ir pačios Laros motina užsiminė, jog galbūt jai reikėtų kur nors kreiptis pagalbos dėl savo šeimos sampratos. Kad galbūt jos galėtų nueiti pas psichoterapeutą. Į šeimos terapijos užsiėmimus: jos visos, kartu, galbūt netgi pakviestų tėvą....